

Baharın Coşkusu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Nisan 2015

Seyrelmiş zamanın
İçli serzenişi yakarken
İçin için
Ve yinelerken aynı heceyi
Neler saklı kim bilir içinde...

Günahı sevabı
En hasından
O deli sevdanın
Gıyabında türemiş iken
Saadet tutarsızca.
Ötelenmiş nice yeti
İstırapıyla zaman zaman
Yürek burkan.

Var olmamış o hayalin
Tek emsali
Alabildiğine sıra dışı.
Ufaldı mı gölgeler
Sıradanlığında hüküm giymiş
İken nezdinde günün.
Devşirdi mi gece yine
Güneş arz-ı endam ederken
Derken yitip gitti keder
Umudun gölgesinde
Elimle koymuş gibi.

Kar beyaz o bulutun
Üzerinde süzülürken
Yılgın kuş sürüsü
Hele ki baharın coşkusu
Öderken kefaretinin günahların
Sefil insanoğlu ve
Bitimsiz yankısının duyumu.

Sonsuz teferruat
Saklı iken imgelerin türevinde
Mil çekilmiş gözlerim
Nasıl da kan çanağı.
Ya buğusu o öfkenin
Fazlasıyla gizli saklı,
Yoldaş olmuş bir kere zavallı nefsim.

Körelmiş nice umut
Çoktan pelesenk olmuş
Derinliklerinde iken zihnimin
Devinimi zamanın nasıl da biteviye
Yörüngesinden çıkmış bir kez
Nice kirli vicdan.

Kıvrandırken ötelenmiş bedenler
Ölüme hayli yakın.
Canhıraş o telaşı
Dönme arzusu yeniden
Kucaklarken sıra dışı olsa da
Yakalamak en güzel anı;
Adeta bir bebek saflığı
Ne mümkün ne de ulaşılası.
Uzaktardan yankılanırken
Çılgılığı şeytanın
Ölümün gölgesi
Hiç bu kadar yakın olmamıştı,
Güne uzak
Sona yaklaşırken adım adım.